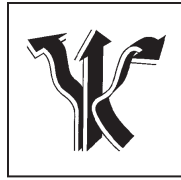

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Романенко Євген Олександрович, Чаплай Ірина Віталіївна Філософія життя та її широке звернення до проблем існування людини	57
Романова Лідія Василівна Напрями розвитку маркетингового менеджменту на машинобудівних підприємствах	60
Рубанець Олександра Михайлівна Інформаційне суспільство в Україні: інновації та тенденції розвитку	63
Сафонова Віра Євгенівна Інноваційна праця в господарській діяльності підприємств	65
Белова Олена Іларіонівна, Кайдашев Роман Петрович Місцеві вибори: аналіз практики розгляду спорів адміністративними судами	68
Єрескова Тетяна Володимирівна, Мазурик Олег Володимирович Концептуалізація безробіття як соціального явища в умовах соціальних невизначеностей	72
Головач Наталія Василівна, Дороховський Олександр Миколайович Напрями удосконалення кадрової політики медичних закладів	75
Авсієвич Алла Валеріївна Арбітражна угода як основа компетенції міжнародного комерційного арбітражу	78
Баранівський Віталій Васильович, Горбов Владислав Володимирович, Білоног Юлія Сергіївна Соціальна відповідальність освіти: соціологічний аналіз стану та перспективи забезпечення	81
Бельська Тетяна Валентинівна Ціннісна свідомість як провідна форма світогляду громадян	84
Бисенбаєв Файзулла Куанбаєвич Ідея громадянського общества в контексте інноваційної проблематики	87
Бігдаш Володимир Дмитрович Чинники формування стратегії інновації у страхуванні	91
Біленко Лілія Миколаївна Соціальне сирітство як сучасна проблема суспільства	93
Бондар Юрій Володимирович Інформаційна безпека в контексті інноваційних трансформацій: доктринальне бачення	96
Бондаренко Наталія Олександрівна Дефініції визначення соціального проектування	101
Бортник Валентин Анатолійович, Зозуля Марта Віталіївна Адміністративно-правові проблеми управління в економічній сфері	104
Братусь Ганна Анатоліївна Методичний підхід до оцінки ефективності кредитної політики комерційного банку	107

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЇ У СТРАХУВАННІ

Дослідження інноваційних механізмів в страховій діяльності як в Україні, так і закордоном, обумовлені стрімким розвитком глобальних страхових ринків, розвитком інформаційних технологій, зміцненням конкурентних переваг провідних учасників фінансової сфери, а також світовою і національною політичною і економічною нестабільністю. Вказані чинники визначають актуальність дослідження сучасних факторів впливу на формування стратегії інновації у страхуванні.

Формування концепцій інновацій в страхуванні доцільно розглядати у двох напрямках — макроекономічному та мікроекономічному. Макроекономічна концепція базується на вимогах до розробки стратегії інновації діяльності страхової компанії. Мікроекономічна концепція базується вимогах до розробки інноваційного страхового продукту.

Макроекономічна концепція передбачає аналіз впливу інноваційних змін страхового захисту в процесі функціонування кругообігу товарів та послуг у національній та світовій економіці. Також необхідно враховувати чинники галузевої та інших видів конкуренції, зокрема інших фінансових компаній.

Інновації в страхуванні в моделі кругообігу в економіці доцільно розглядати як засіб покращення кругообігу як товарів (послуг) так і грошей. Модель успішного кругообігу товарів (послуг) повинна використовувати засоби відновлення майна, людей та діяльності при настанні різних видів шкоди (страхових випадків) в процесі виробництва, розподілу, доставки та споживання цих товарів (послуг). Страхування забезпечує відповідні кошти для такого відновлення або забезпечує весь процес відновлення, наприклад, відновлення стану здоров'я людей при туристичному та медичному страхуванні. Актуальними інноваціями у сучасній діяльності страховиків висупають “розумні речі” — електронні пристрої, що запам'ятовують дані здоров'я людей, автомобілів, іншого майна з метою попередження про можливі збитки та корегування діяльності. Інновації можуть впроваджувати в процес дослідження страхових збитків, в надання інформації про настання страхових випадків тощо.

На нашу думку, в період сучасної економіко-політичної нестабільності також доцільно розвивати механізми управління ризиками інноваційної діяльності страхових компаній.

Вимоги до організації і функціонування системи управління ризиками у страхових компаніях розроблені Національною комісією регулювання ринків фінансових послуг ще у 2013 р. Відповідно до цих вимог страховик повинен розробити стратегію управління ризиками, що містить: мету та принципи управління ризиками; визначення ризиків страховика з урахуванням їх класифікації; карту ризиків; визначення допустимих меж ризиків; опис процедур управління ризиками; опис механізму виявлення та оцінки ризиків як систематичного процесу, що включає аналіз нових та переоцінку існуючих ризиків; опис механізму забезпечення платоспроможності страховика відповідно до вимог законодавства та загальної величини ризиків стра-

ховика; опис розмежування функцій і відповідальності у процесі управління ризиками, визначення осіб, відповідальних за перегляд ефективності стратегії; порядок взаємодії між виконавчим органом страховика, наглядовою радою та структурним підрозділом страховика у процесі управління ризиками.

У разі істотних змін у діяльності страховика, зокрема введення нових страхових програм, значних організаційних, операційних та інших подій, на нашу думку, зокрема і при запровадженні інновацій, страховик повинен переглянути та за необхідності внести зміни до стратегії та системи управління ризиками.

Страховикам рекомендується оцінювали та здійснювали заходи управління чотирма групами ризиків: 1) андеррайтинговими, 2) ринковими, 3) дефолту контрагента, 4) операційними. На нашу думку, в інноваційній діяльності для кожної групи ризиків доцільно здійснити наступні заходи.

Для андеррайтингових ризиків (ризиків укладання та дії договору страхування) при здійсненні страхування необхідно оцінювати ризики впровадження інновацій в процес моніторингу економічного стану клієнтів-страхувальників, оцінку статистики збитковості, рівня виконання зобов'язань, а також стану ризиків техногенного характеру та стихійних явищ.

При управлінні групою ринкових ризиків інновацій рекомендується використовувати спільне з інвесторами управління процесом інвестування; для ризику зміни процентної ставки — спільне управління залученням позикових коштів; для валютних ризиків — розподіл зобов'язань та активів в різних валютах; для ризику спреду — спільне управління цінними паперами; для майнового ризику (ризiku коливання ринкових цін на нерухомість) — спільний моніторинг ринку нерухомості, професійна статистика страховика по ринку нерухомості; для ризику ринкової концентрації — спільний моніторинг емітентів цінних паперів.

При управлінні групою ризиків дефолту контрагента по інноваційній діяльності доцільно застосовувати наступні заходи — використання страхування майна та інших ресурсів ІТ-компаній, здійснення диверсифікації залучення фінансових ресурсів, формування збалансованого та резервного портфелю виконавців інноваційних механізмів.

При управлінні групою операційних ризиків доцільно використовувати такі заходи — розподіл ризиків між страховиком і компанією, що формує спільні інноваційні процеси або продукти (ІТ-компанією, компанією асистенсу, туристичною компанією, банком та ін.) шляхом розподілу бізнес-процесів, обробки інформації, резервування (дублювання) технологій, контролю та навчання персоналу.